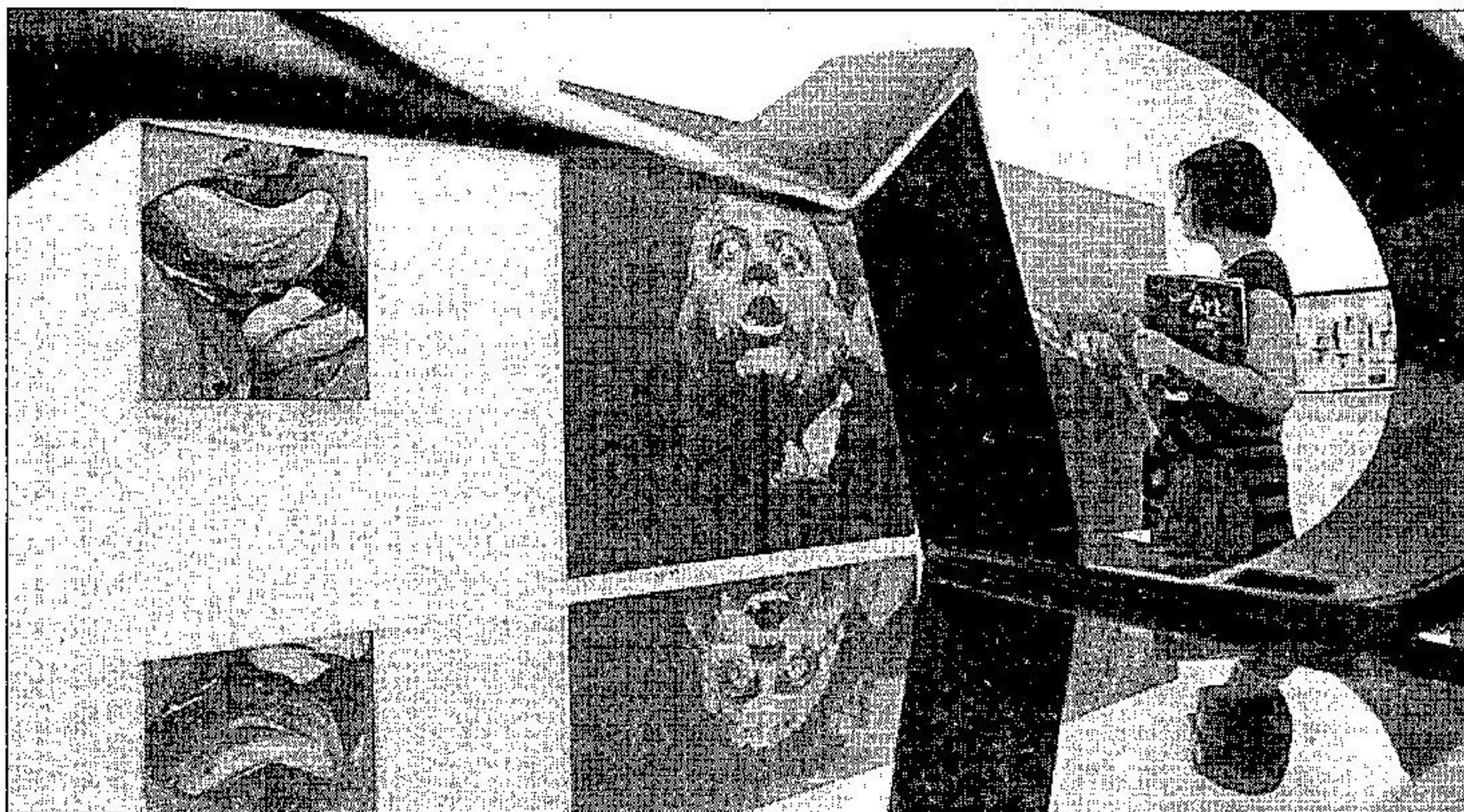

Sátor nélkül, a Műcsarnokban

Magyar műkereskedelem a válság időszakában · Budapest Art Fair 2009

Útvesztő vagy friss művek vonzó kínálata: kortárs magyar művészet 2009-ben

FOTÓ: HEGEDŰS MÁRTA

A budapesti Műcsarnok épületében november 19–22. között rendezik meg a Budapest Art Fair műkereskedelmi kiállítást és vásárt, amelyen harminchat galéria, műkereskedés, antikvárium, valamint több könyv- és folyóirat-kiadó vesz részt. A vásár díszvendége Ausztria, ahonnan négy kiállító érkezik, de szerepelnek a rendezvényen francia, brit és izraeli vendégek is.

L Á T - H A T Á S

P. SZABÓ ERNŐ

Először a korábbi években abból láthatták a budapesti járókelők – elsősorban a turisták és a korcsolyával a kezükben a városligeti műjégpályára igyekvő fiatalok –, hogy az egyik novemberi hét végén a műkereskedelmi vásár kiállítói vették birtokukba az épületet, hogy annak Dózsa György utcai oldala mellett műanyag sátrat állítottak a vásáron részt vevő kortárs galériák számára. Az évek folyamán a sátor egyre nőtt, aminek

következtében egyre fogyott a parkoló területe, a látogatók eme bosszúságát az ellensúlyozta, hogy nőtt viszont a rendezvényen részt vevő kortárs galériák száma, s eme örömdetes ténnyel párhuzamosan a rendezvény eredeti neve – Antik enteriőr – is folyamatosan módosult. Az idén eltűnt a sátor, ami már önmagában is arra utalhat, hogy a műkereskedelem nem kis nehézségekkel küszködik, s átalakult a vásár elnevezése is. A plakáton s a homlokzati transzparensen a Budapest Art Fair olvasható, ezt a változást azonban talán alig-alig veszik észre az arra járók, annál is

kevésbé, mert a műjég felújítás miatt bezárt, s talán a következő vásár idejére sem nyílik meg újra.

A Műcsarnokba belépve már karakteresebben érezhetők a kedvezőtlen változások, hiszen nemcsak a sátor tűnt el, hanem a patinás épületben is kínálják még magukat üres terek, amelyekre nem akadt bérlő, félfő tehát, hogy nemcsak külső megjelenésében jelentéktelenedik el a rendezvény, amelynek látogatószáma is radikálisan csökkent az utóbbi években. Hiányoznak a látványos, nagyméretű enteriőrök, a tradicionálisan jelen lévő kiállítók többsége is szűk, olykor internetes változatra redukálta bemutatkozását. Minden arról szól, hogy itthon éppen tetőpontjához közeledik a válság, amely a világ műkereskedelmét igen erősen érinti. A világkrízisre jellemző, hogy az a *Damien Hirst*,

aki 2008-ban rendkívül sikeres aukciót rendezett a Sotheby'snél, s a világ legbefolyásosabb személyiségének számított a kortárs művészeti világban, az idén az ötvenedik helyre esett vissza.

A hazai vezető aukciósházak távol maradtak vagy igen visszafogottan vannak jelen a vásáron, örömdetes jelenség viszont, hogy színvonalas összeállítással jelentkezik mind az Erdész, mind a MissionArt Galéria, a Maklár Fine Arts a klasszikus és modern festészet kategóriájában, hogy a kortárs galériák között a nyolcvanas évek második fele óta működő Várfok és a Spiritusz mellett több, az utóbbi években alakult galéria – B55, BéKa, Friss, Léna and Roselli, Molnár Ani – is erős összeállítással van jelen, hogy visszatért *Kovács Lajos*, aki valamilyen rejtélyes okból Bum-Bumnak nevezi kiállítóhelyét. Születésnapot ünnepel a bécsi Knoll budapesti galériája, nemcsak az ünnepeletnek, de Budapestnek is ajándék, hogy ebből az alkalomból négy osztrák kiállító is bemutatkozik a Műcsarnokban. A kevés pozitív változás egyik legfontosabbika viszont az, hogy a kortárs kínálatban az egyik legerősebb az Amadeus Művészeti Alapítvány Alkotóházáé. Tizenkét fiatal, éppen pályakezdő, vagy még éppen végzős egyetemista képzőművész dolgozik egy éven át az alapítvány által működtetett műteremben, amelynek költségeit egyre több támogató segítségével fedezik. Ha a pénzügyi alapokon működő Budapest Art Fair mozgásterét szűkíti a gazdasági válság, úgy tűnik, a támogató civil szféra ráérezett arra is, hogyan háríthatók el vagy legalábbis csökkenthetők ezek a negatív hatások.